

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **B. K.**, st. přísl. Ukrajina, zastoupen O. B., proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2014, č. j. MV-75931-3/SO-2013

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2014, č. j. MV-75931-3/SO-2013, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce O. B.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 8. 1. 2015 se žalobce domáhal přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2014, č. j. MV-75931-3/SO-2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, č. j. OAM-74009-39/DP-2011 ze dne 26. 4. 2013, kterým byla podle ust. § 46 odst. 1, ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání, účast v právnické osobě; prvostupňové správní rozhodnutí bylo zároveň potvrzeno.

II. Obsah žalobou napadeného rozhodnutí

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je především uvedeno, že žalobce v průběhu správního řízení předložil potvrzení o zajištění ubytování na adrese B., T. 144a na dobu od 30. 10. 2011 do 31. 1. 2014. V průběhu prvostupňového správního řízení byl žalobce opakovaně předvoláván k výsledku, a to na den 24. 10. 2012, 10. 1. 2013 a 5. 2. 2013. Žalobce se však ani v jednom případě k výsledku nedostavil. Dne 14., 22. a 26. 2. 2013 byla provedena pobytová kontrola na adrese B., J. 52, z níž vyplynulo, že žalobce na uvedené adrese nebydlí a dne 26. 2. 2013 byla pobytová kontrola provedena na adrese B., T. 144a, přičemž bylo zjištěno, že žalobce se na této adrese nezdržuje a v minulosti zde nikdy nebydlel. Přes veškeré úsilí se správnímu orgánu nepodařilo ověřit informace uvedené v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, zejména zajištění ubytování na území České republiky ve smyslu ust. § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný se ztotožnil s názorem prvostupňového správního orgánu v závěru, že se v průběhu správního řízení nepodařilo ověřit, že žalobce měl na adrese T. 144a, B. zajištěno ubytování v souladu s požadavky zákona o pobytu cizinců, došlo k naplnění důvodů pro zamítnutí žádosti podle § 46 odst. 1, ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. a) posledně citovaného zákona, neboť se přes vyhodnocení předloženého dokladu o zajištění ubytování nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

III. Obsah žaloby

V žalobě byly uplatněny obdobné námitky jako v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně hodnotil shromážděné podklady, čímž překročil meze správního uvážení, s některými tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem se vůbec nevypořádal. Napadeným rozhodnutím byl porušen zákon o pobytu cizinců, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ, nemá oporu ve spise. Konkrétně žalobce namítal, že nebyly dány podmínky pro zamítnutí jeho žádosti, a to ani na základě skutečností, které žalovaný v napadeném rozhodnutí popisuje. Správní orgány vycházely z blíže nespecifikovaných zpráv policie, z nichž mělo vyplývat, že se žalobce nepodařilo zastihnout na adrese B., T. 144a, ani B., J. 52. Z těchto skutečností bylo dovozeno, že se nepodařilo ověřit, že by žalobce měl na území ČR zajištěno ubytování. S tímto závěrem žalobce nesouhlasí, správní orgány se nevypořádaly s obsahem spisového materiálu, resp. neučinily takové procesní kroky, které by k potvrzení žalobcem předkládaných listin a

informací jistě musely vést a vedly. Žalobce je řádně ubytován na adrese B., T. 144a a pokud správní orgány o této skutečnosti pochybovaly, měly především žalobci umožnit se k této otázce vyjádřit. Žalobce jen stěží může rozporovat zjištění policejního orgánu, neboť z napadeného rozhodnutí nevyplývá, kdo, kdy a za jakých okolností měl provádět případnou pobytovou kontrolu. Tvzení správních orgánů jsou zcela nepřezkoumatelná, stejně jako celé napadené rozhodnutí. Žalobce zdůraznil, že prodělal poměrně vážné onemocnění, což mohlo mít vliv na skutečnost, že v určité době nebyl v místě bydliště k zastižení, což byl mj. rovněž důvod jeho žádosti o stanovení jiného termínu výslechu, v rámci něhož by jistě i tato otázka mohla být řádně objasněna. Žalobce předložil řádné listiny prokazující splnění podmínek pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu, zejména doklad o adrese svého pobytu.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na skutkové a právní důvody vyjádřené v žalobou napadeném rozhodnutí a dále uvedl, že z Cizineckého informačního systému bylo zjištěno, že žalobce se dne 12. 3. 2013 dostavil na příslušné pracoviště správního orgánu prvního stupně za účelem obdržení překlenovacího pobytového štítku. Žalobce byl tedy schopen se dne 12. 3. 2013 dostavit na příslušné pracoviště správního orgánu prvního stupně a žalovaný má tedy za to, že zdravotní stav žalobce nemohl být tak vážný, aby se dne 11. 3. 2013 nemohl dostavit na příslušné pracoviště správního orgánu prvního stupně za účelem provedení výslechu. Žalovaný dále uvedl, že úřední záznam o provedení pobytové kontroly je součástí spisového materiálu správního orgánu prvního stupně, přičemž žalobce se měl možnost s tímto záznamem před vydáním rozhodnutí seznámit, o čemž byl řádně dne 26. 3. 2013 prostřednictvím jeho zástupkyně vyrozuměn. Z úředního záznamu ze dne 4. 3. 2013 se zcela jasně podává, kdo, kdy a za jakých okolností pobytovou kontrolu prováděl. Žalobce měl následně možnost dne 11. 3. 2013 rozporovat skutečnosti uvedené v úředním záznamu v rámci plánovaného výslechu či seznámení se s podklady pro rozhodnutí, avšak ani jedné možnosti do dne vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nevyužil. Žalovaný dále také uvedl, že nerozporuje tvrzení žalobce o prodělaném onemocnění žalobce, je však s podivem, že žalobce odůvodňoval nedostavení se k výslechu zdravotními problémy, avšak na příslušné pracoviště správního orgánu prvního stupně se za účelem obdržení překlenovacího pobytového štítku pravidelně v období dočasné pracovní neschopnosti (8. 10. 2012, 7. 1. a 12. 3. 2013) dostavoval. Žalovaný má za to, že žalobce výše popsaným jednáním účelově prodlužoval správní řízení ve věci jeho žádosti. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

V. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 in fine zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Vzhledem k tomu, že byly splněny podmínky ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., rozhodl soud o věci samé bez jednání.

Podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V žalobě žalobce především namítal, že se správní orgány se shromážděnými podklady vypořádaly v rozporu se základními zásadami správního řízení, namítal, že je řádně ubytován na doložené adrese a pokud o této skutečnosti vznikly pochyby, mělo být žalobci umožněno se k této otázce vyjádřit. Žalobce prodělal poměrně vážné onemocnění, což mohlo mít vliv na skutečnost, že v určité době nebyl v místě bydliště k zastižení a byl to rovněž důvod jeho žádosti o stanovení jiného termínu výslechu, v jehož rámci mohla být tato skutečnost řádně objasněna.

Z obsahu správního spisu vyplývají následující skutečnosti. Žalobce měl v období od 1. 11. 2010 do 31. 10. 2011 povolen na území České republiky dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání. Žádostí ze dne 7. 10. 2011 požádal žalobce o změnu pobytu z účelu zaměstnání na účel podnikání – účast v právnické osobě. Žalobce od počátku v řízení (stejně jako v řízení před soudem) zastupovala zmocněnkyně O. B. Prvostupňový správní orgán ověřil, že žalobce nemá záznam v rejstříku trestů v ČR a vyzval jej k doložení dokladu o zajištění ubytování na území ČR, dokladu prokazujícího příjem, k potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení, že žalobce nemá splatné nedoplatky na pojistném a sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, k potvrzení finančního úřadu o tom, že obchodní společnost či družstvo nemá vymahatelné nedoplatky a k předložení dokladu o cestovním a zdravotním pojištění. Správnímu orgánu byly předloženy: smlouva o výkonu funkce žalobce ve společnosti Stamospol s.r.o., náhradní průkaz pojištěnce VZP, potvrzení Finančního úřadu Brno III o neexistenci daňových nedoplatků společnosti Stamospol s.r.o., potvrzení Městské správy sociálního zabezpečení Brno o stavu splatných nedoplatků, výpis z Obchodního rejstříku společnosti Stamospol s.r.o., smlouva o nájmu nemovitosti, domu na ulici T. č. orientační 144a v B., doklad (potvrzení) o zajištění ubytování žalobce na této adrese na dobu od 30. 10. 2011 do 31. 1. 2014, potvrzení o jmenování žalobce do funkce jednatele společnosti Stamospol s.r.o., oznámení Magistrátu města Brna, Živnostenského úřadu města Brna o vzniku živnostenského oprávnění žalobce ke dni 22. 11. 2011 a výpis dat Obchodního rejstříku v systému ARES ohledně společnosti Stamospol, s.r.o.

Žalobce byl dále předvolán k výslechu na 24. 10. 2012 s tím, že v předvolání byl poučen, že se jedná o výslech ve smyslu ust. § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a dále byl poučen, že pokud se nedostaví bez vážného důvodu, bude jeho žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta postupem podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Předvolánka byla adresována žalobci na adresu uvedenou v dokladu o zajištění ubytování, tedy B., T. 144a. Zásilka s doručenkou byla v době od 11. do 24. 9. uložena u pošty a připravena k vyzvednutí. Jelikož si ji žalobce nevyzvedl, byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu jakožto odesílateli. Z šesti typizovaných důvodů vrácení doručenky (nepřijato, nevyzvednuto, odstěhoval se, na uvedené adrese neznámý, adresa nedostatečná a jiný důvod) byl důvod vrácení uveden jako „nevyzvednuto“. Vyrozumění o konání výslechu

bylo též zasláno na adresu zástupkyně žalobce, přičemž zásilka nebyla zástupkyní vyzvednuta, po uplynutí úložní doby byla vložena do schránky.

Dne 23. 11. 2012 si zástupkyně žalobce převzala listinu „Vyrozumění o možnosti seznámit se s poklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim“, přičemž tuto možnost využila dne 30. 11. 2012, kdy uvedla, že se k věci vyjádří do 10 dnů a zároveň doložila omluvu žalobce z výsledku, přičemž se jednalo o lékařskou zprávu MUDr. O. N., praktické lékařky ze dne 15. 10. 2012, v níž je uvedeno, že žalobce je t.č. pracovně neschopný, má pohybové obtíže, prodělal opakované operace a není schopen se dostavit k úřednímu jednání. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 15. 10. 2012 vyplynulo, že žalobce byl práce neschopen od 12. 10. 2012 s povolenými vycházkami od 10 – 12 a od 14 – 16 hodin.

Listinou ze dne 10. 1. 2013 byl žalobce opakovaně předvolán k výsledku, ze shodným poučením jako v případě prvního předvolání, listina mu byla doručována opět na adresu B., T. 144a s tím, že zásilka byla uložena u pošty ode dne 14. 1. 2013, kdy byla připravena k vyzvednutí do dne 25. 1. 2013, kdy byla vrácena odesílateli s tím, že důvod vrácení byl z možností 1. bylo odmítnuto převzetí zásilky, 2. nebyla poskytnuta součinnost nezbytná k řádnému doručení zásilky, 3. adresát na uvedené adrese je neznámý, 4. zásilka byla připravena k vyzvednutí a nebyla vyzvednuta, 6. jiný důvod, uveden předposlední, tedy zásilka byla připravena k vyzvednutí a nebyla vyzvednuta. V rozporu s uvedeným důvodem je na přední stránce zasílané obálky mj. uvedeno „nebydlí“, ovšem nelze zjistit, zda tuto poznámku (v rozporu s deklarovaným důvodem vrácení) učinil doručující orgán či jiný subjekt. Vyrozumění o předvolání k výsledku si osobně dne 18. 1. 2013 vyzvedla zástupkyně žalobce. Žalobce listinou ze dne 6. 2. 2013 požádal o změnu termínu výsledku z důvodu nemoci, přičemž byla předložena kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce, vystavená dne 4. 2. 2013 s tím, že z této listiny vyplývá, že žalobce je práce neschopen od 4. 2. 2013 a od tohoto data má povolené vycházky od 10 – 12 a od 14 – 17 hodin.

Žalobce byl následně potřetí předvolán k výsledku listinou ze dne 11. 2. 2013, která obsahovala poučení jako v případě předchozích předvolání. Ve správním spise se však nenachází žádný doklad o tom, že by tato listina byla doručována a doručena žalobci. Zástupkyně žalobce byla o předvolání k výsledku vyrozuměna, vyrozumění o předvolání k výsledku si zástupkyně žalobce převzala osobně dne 15. 2. 2013.

Správní orgán prvního stupně dále požádal PČR, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend Brno o prověření informace, že žalobce má bydlet na adrese v B., T. 144a, příp. v B. na ulici J. 52, přičemž tato adresa byla uvedena jako místo jeho pobytu v jím předloženém potvrzení o pracovní neschopnosti. Dne 4. 2. 2013 žalovaný rozhodl o nevyhovění žádosti žalobce na provedení opatření proti nečinnosti prvostupňového správního orgánu v předmětném řízení. Listinou ze dne 4. 3. 2013, č. j. KRPB-35924/ČJ-2013-060026 sdělilo dožádané Krajské ředitelství Policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend prvostupňovému správnímu orgánu, že policií provedeným šetřením bylo zjištěno, že žalobce na adrese J. 52, B. nebydlí, přičemž tato informace byla zjištěna od správce ubytovacího zařízení HRAD, tato skutečnost byla potvrzena také z předložené dokumentace a opětovně příslušníky policie zkontrolována. Dále je uvedeno, že dne 26. 2. 2013 v 17.10 hod byla provedena pobytová kontrola na adrese T. 144a, B., přičemž

bylo zjištěno, že se jedná o ubytovací zařízení, kde byli zastiženi dva cizinci, kteří měli potvrdit skutečnost, že žalobce na ubytovně určitě nemá bydlet a ani v minulosti nebydlel; policisté provedli fyzickou kontrolu v ubytovacím zařízení a žalobce se zde nenacházel. Na nařízený výslech dne 11. 3. 2013 se žalobce nedostavil.

Prvostupňový správní orgán poté prověřoval informace ohledně zdravotního stavu a pracovní neschopnosti u ošetřující praktické lékařky žalobce MUDr. O. N. s tím, že tato potvrdila pravost předložených dokladů o pracovní neschopnosti, lékařka uvedla, že byl žalobce od 12. – 24. 9. 2012 hospitalizován, přičemž pracovní neschopnost potvrzená v dokladu ze 4. 2. 2012 doposud trvá.

Dne 5. 4. 2013 si zástupkyně žalobce osobně převzala listinu označenou jako vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dne 15. 4. 2013 zástupkyně žalobce požádala o změnu termínu výslechu žalobce, neboť tento je v současné době nemocen. K žádosti byla přiložena lékařská zpráva s tím, že žalobce je vážně nemocen, prodělal několik závažných operací a je nadále v péči odborných oddělení; z důvodu bolesti je omezen pohybově a je předpoklad dlouhodobého trvání dočasné pracovní neschopnosti. Poté (chronologicky řazeno) je ve správním spise založeno prvostupňové správní rozhodnutí, dále žalobcovo odvolání proti němu ze dne 20. 5. 2013, které na výzvu doplnil podáním ze dne 5. 6. 2013; následně prvostupňový správní orgán předložil spisovou dokumentaci s odvoláním žalovanému k rozhodnutí a tento o věci rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

Z rekapitulace obsahu správních spisů vyplývá, že v rámci řízení před Ministerstvem vnitra správní orgán shromáždil po žalobci vyžadované písemné podklady k předmětné žádosti, přičemž dospěl k závěru, že pro posouzení žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu je třeba žalobce předvolat k výslechu postupem podle ust. § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle něhož platí, že správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství; účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet, správní orgán účastníka řízení před výslechem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Jaké konkrétní skutečnosti měly být v rámci výslechu zjišťovány z obsahu správního spisu nevyplývá, nicméně lze jednoznačně dovodit, že výslech žalobce považoval správní orgán za nutný (o čemž byla informována zástupkyně žalobce ve vyrozumění k předvolání žalobce k výslechu, kde je uvedeno, že osobní přítomnost žalobce u výslechu je nezbytná; proto bylo předvolání doručováno přímo žalobci). Ze správního spisu rovněž jednoznačně vyplývá, že prvostupňový správní orgán akceptoval omluvy žalobce z účasti na prvních dvou nařízených výsleších, přičemž ke třetímu (poslednímu) přenařízeného výslechu se žalobce nedostavil, ovšem ve spise se nenachází žádný doklad o doručení předvolánky žalobci. Vyrozumění o předvolání na třetí termín obdržela zástupkyně žalobce, která žalobce z výslechu omluvila a žádala, aby byl z důvodu jeho zdravotního stavu výslech přenařízen, přičemž doložila lékařskou zprávu ohledně zdravotního stavu žalobce, v níž je uvedeno, že tento prodělal několik závažných operací, je v péči odborných oddělení, pro trvalé bolesti je omezen pohybově, přičemž je předpoklad dlouhého trvání dočasné pracovní neschopnosti.

Na tuto žádost správní orgán přímo nereagoval a přistoupil k vydání prvostupňového správního rozhodnutí, z něhož se žalobce poprvé seznámil s důvodem neudělení povolení k dlouhodobému pobytu spočívajícím ve skutečnosti, že se správnímu orgánu nepodařilo ověřit údaj o tom, že žalobce má na území ČR zajištěno ubytování na adrese B., T. 144a. Z prvostupňového rozhodnutí i z navazujícího odvolacího rozhodnutí žalovaného jednoznačně vyplývá, že správní orgány došly k závěru, že výslech žalobce je nutný ke zjištění skutečného stavu věci bez důvodných pochybností, přičemž se jednalo o pochybnosti ohledně zajištění ubytování žalobce na jím tvrzené adrese. Z přenařizeného výsledku na 11. 3. 2013 se žalobce omluvil, požádal o stanovení nového termínu a přiložil doklad o zdravotních obtížích.

Pokud správní orgán prvního stupně chtěl objasnit skutečnosti nezbytné pro zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (skutečného stavu věci), měl buď možnost stanovit termín nový, anebo informovat žalobce, že o jeho žádosti o stanovení nového termínu nebude vyhověno a měl mu umožnit prokázat tvrzené skutečnosti jiným způsobem. V rámci principu dobré správy shledává zdejší soud nepřipadným následný postup prvostupňového správního orgánu, neboť tento měl žalobce, resp. jeho zástupkyni, informovat o neakceptaci žádosti o přenařizení výsledku, příp. měl žalobce vyzvat k doložení konkrétních skutečností jiným způsobem. Prvostupňový správní orgán však bez dalšího vydal rozhodnutí, kterým žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu zamítl, přičemž až z tohoto rozhodnutí se žalobce dozvěděl důvod pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce přitom mj. doložil, že v době, kdy byla uložena k vyzvednutí první předvolánka k výsledku, byl hospitalizován, žalobce doložil lékařské zprávy o jeho nedobré zdravotním stavu, které si správní orgán prvního stupně u ošetřujícího lékaře ověřoval. Ohledně třetího předvolání žalobce k výsledku ve správním spise není navíc žádný doklad o jeho doručování, resp. doručení. V čase prvního nařízeného výsledku byl žalobce v pracovní neschopnosti, stejně tak v případě druhého i třetího nařízeného termínu výsledku. Doklad (potvrzení) o zajištění ubytování žalobce ze dne 10. 10. 2011 zpochybňuje pouze listina vyhotovená Krajským ředitelstvím Policie Jihomoravského kraje, odborem cizinecké policie, oddělení pobytových agend, ze dne 4. 3. 2013, ovšem vyplývá z ní, že přítomnost žalobce na adrese B., T. 144a byla kontrolována pouze jednou, v rámci trvání pracovní neschopnosti žalobce, 10 minut poté, co byly ukončeny povolené vycházky, a informace o tom, že žalobce nemá na uvedené adrese bydlet a nikdy tam též nebydlel, byla získána od dvou fyzických osob – cizinců, přičemž není uvedeno, zda tito byli zástupci poskytovatele ubytování či jaký měli vztah k žalobci. Obě dvě zásilky, které byly v rámci předvolávání žalobce k výsledku jemu doručovány, obsahují důvod jejich vrácení odesílateli pouze takový, že zásilka byla připravena k vyzvednutí, ovšem vyzvednuta nebyla. Jestliže prvostupňový správní orgán za uvedeného stavu přistoupil k zamítnutí žádosti o dlouhodobý pobyt žalobce s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, jde o chybnou aplikaci tohoto ustanovení.

Z ust. § 46 odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců mj. vyplývá, že pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 a § 56.

Podle ust. § 31 odst. 1 citovaného zákona platí, že k žádosti o udělení víza k pobytu na 90 dnů je cizinec povinen předložit a) cestovní doklad, b) doklad potvrzující účel pobytu na

území, c) prostředky k pobytu na území, d) doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, e) fotografie, což neplatí, pokud bude pořizován obrazový záznam cizince.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) citovaného zákona platí, že dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu na 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3 ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum, nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.

V projednávané věci došlo k zamítnutí žádosti žalobce z důvodu, že se nepodařilo správním orgánům ověřit údaje z jím předložených dokladů. Uvedené ustanovení však za vylíčeného skutkového stavu nebylo správné aplikovat, neboť žalobce nebyl k jeho výsledku na 11. 3. 2013 předvoláván (předvolán), požádal z důležitého důvodu o přenařzení výsledku, přičemž správní orgán o nevyhovění jeho žádosti zástupce, resp. žalobce, nevyrozuměl a ani ho nevyzval k ověření jím předložených dokladů, resp. ověření skutečností z nich plynoucích. Soud tedy přisvědčil žalobním námitkám, že za uvedeného stavu nebylo možné prvostupňové správní rozhodnutí s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců vydat, přičemž ani v rámci odvolacího řízení nebylo umožněno žalobci, aby předložené doklady, resp. skutečnosti z nich plynoucí, v rozsahu požadovaném správním orgánem doložil.

VI. Závěr a náklady řízení

V dalším řízení je žalovaná vázána soudem vysloveným právním názorem, přičemž vytčenou vadu napraví, příp. zajistí její napravení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích za žalobu ve výši 3 000 Kč a ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Celkem se jedná o částku 4 000 Kč. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovaná stanovena přiměřená lhůta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. 1. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu